

У манастиру Милешеви торжествено прослављен Свети краљ Владислав и освештан нови конак

Епархија милешевска, манастир Милешева и Радио Милешева прославили су данас, 7. октобра, торжествено славу – Светог краља Владислава, који је саградио Милешеву, гдје је из Трнова пренио мошти Св. Саве.

Светом архијерејском литургијом у манастиру Милешева начелствовао је Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије, а саслуживали су Преосвећена господа епископи: рашко-призренски Теодосије, милешевски Атанасије и будимљанско-никшићки Методије, као и архимандрит Серафим (Кужић), протојереј-ставрофор Радомир Поповић, архимандрит Петар (Грујић), игуман Зосима (Деспотовић), протојереј Никола Перковић, јеромонах Саво (Вукајловић), ђакон Братислав Богдановић, јерођакон Јаков (Нинковић) и ђакон Иван Савић.

На Литургији су појали призренски богослови.

Обраћајући се сабранима Преосвећени Епископ Теодосије је поручио да је Свето јеванђеље Господње блага вијест вјерницима којом се спасавају у овом животу, слушајући ријеч Господњу, живећи по њој и спасавајући се.

“Прво Јеванђеље, које је Бог дао људима одмах послје пада и изгнања из раја, јесте обећање Божије о Спаситељу, о Месији који ће доћи у овај свијет да спасе палог човјека, обећање о сјмену женином које ће стати на главу змији и сатрти нашег највећег непријатеља – сатану. Потом Бог преко својих праведника и пророка, и светих царева и светих апостола, упућује ријеч своју људима, заповјест по којој треба да живимо овај пролазни земаљски живот, да би том ријечју, испуњењем, наслиједили Царство Христово – Царство небеско.”

Господ се нама људима открива у оној мјери колико ми можемо да примимо Њега, а то зависи, како је казао владика, од нас самих, од нашега живота. Подсјећа да је било светих људи, пророка, као што је пророк Мојсије, коме је Господ преко архангела Гаврила открио све тајне о стварању свијета и све што се дешавало до њега, ријеч Божију који је он записао и предао људима.

“Бог нам се открива онолико колико је то потребно да би спасоносно вјеровали у Њега и да би се спасили. Господ нам се највише открива кроз Свето јеванђеље у којем се назива Хљебом живота, Свјетлошћу свијета, Водом живом, све оно што је неопходно човјеку не само да би живио овај пролазни живот него да би овим животом наслиједио и купио Царство небеско”, бесједио је Епископ рашко-призренски.

Подсјетио је да Господ себе назива и добрим пастиром, а учитеље јеврејске, књижевнике, фарисеје, најамницима. Дobar пастир полаже живот свој за овце своје, зато што служи своме стаду, а најамник видјећи вука оставља стадо и бјежи, и Господ је рекао за себе да је дошао у овај свијет да служи, не да Му служе, да послужи нашем спасењу:

“То је оно обећање о Месији који ће себе жртвовати на крсту да би искупио човјека, да би му отворио поново врата Раја и да би човјек могао да поврати онај упрљани, изгубљени лик Божији каквим га је Господ створио боголиким, а он је гријехом пао, изгубио тај лик Божији.”

Даље је истакао да је Господ Исус Христос, добар пастир, увијек био узор за све пастире, учитеље у Цркви Божијој. Наш Свети Сава, чије је гробно мјесто у

Милешеви, и други владари из династије Немањића, међу њима Свети краљ Владислав који је подигао ову цркву, устројио ово свето општежиће и оставио као своју задужбину роду своме, били су добри пастири и учитељи у роду нашем.

“Угледали су се на Христа, они су добротом и милошћу били слични Христу и чинили су она дјела која је Господ чинио овдје на земљи, не собом него силом Божијом, коју им је Господ предао јер су били отворени за Њега. Господ се уселио у срце и душу њихову, у биће њихово. Свети Сава, добри пастир српског народа, водио је свој народ као архиепископ и учитељ, првосвештеник у Цркви нашој и постао примјер осталима како се води народ”, казао је владика Теодосије, објаснивши да сви треба да служимо народу онако како је Господ служио и служи у Цркви и да сав наш принос Господу јесте у смирењу, љубави како би Господ примио нашу жртву.

Нагласио је да није лако ићи путем Господњим те да онај који хоће да иде за Господом не може да буде себичан, самољубив, као што су најамници који се називају учитељима, владарима. Онај који хоће да иде за Господом треба да се преда вољи Божјој и да нема своју вољу него да Господ живи и дела у њему, јер колико год да смо јаки ни најмањи терет не можемо сами изнијети у овом животу, а камоли терет народни. Али, поручио је, ако све своје бриге и проблеме, искушења, са којима се суочавамо предамо Господу са надом у Бога да ће нам помоћи, Господ нас неће оставити.

“И ми данас Срби, православци, који се налазимо, рекао бих, у највећој опасности не само на Косову и Метохији, не само гдје се страдало и страда, него свуда, треба да чујемо ријеч Христову и да узмемо јарам Христов на себе, а не туђи јарам. Многи обећавају помоћ, избављење, али избављење је само од Господа, многи који су обећавали, слагали су. И народи су многи преварени, али они који су попут Светог Саве и његовог оца Светог Немање (Симеона), и свих владара у роду нашем, који су себе предали Господу и смирено се Њему молили, тражили помоћ, нису били постиђени”, рекао је владика и објаснио да зато наш народ траје до данашњег дана и трајаће уз Божију помоћ.

На крају честитајући празник помолио се Господу да освешта све нас и ову свету обитељ која сија као свијећа свима не само у овој Епархији него свуда гдје су вјерни:

“Нека би нас Господ укријепио да се не постидимо пред Њим, да и ми данас из изабраног Божјега рода српскога будемо ученици Божији, стадо

Христово, послушно, предано своме пастиру, као што је то био Свети Сава и сви који су њему следовали. Ако тако будемо живјели, слушали ријеч Божију, испуњавали је онда ћемо заиста овим животом наслиједити живот вјечни”, закључио је Његово преосвештенство Епископ рашко-призренски г. Теодосије.

На крају Свете литургије пошто је освештан и пререзан славски колач, сабрању се обратио Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије који је истакао да данас прослављамо Св. краља Владислава, ктитора манастира Милешеве, али да прослављамо и Св. Стефана Првовјенчаног, Св. Симона монаха студеничког, Преподобнога Давида, ктитора манастира Давидовице, и да у овоме празнику имамо много историје, лијепих сјећања на наше велике претке. Подсјетио је да је Свети краљ Владислав учинио много тога за вријеме своје кратке владавине, али да је понајвише познат као ктитор манастира Милешеве и као синовац Светога Саве, који је пренио његове Свете мошти из Трнова у манастир Милешеву.

„То није било лако све издејствовати, није било лако ни путовати, а камоли то договорити са Бугарском црквом и бугарским властима у то вријеме. Али оно што карактерише овог Светог краља је очигледно смиреност и није му било најважније да влада него да Богу угоди и да смјести Бога живог у своје срце. То се види како је ову светињу градио, како је украшавао, како је предано радио да ова светиња траје вјековима и да нас обасјава својом славом, да нас препорађа својом љепотом. Колико је био одан своме роду и Цркви види се по томе што је учинио све да пренесе Свете мошти Светога Саве и да их положи овдје у његову и Савину задужбину”, бесједио је Митрополит Јоаникије и објаснио да је очигледно да се градећи ову задужбину много савјетовао са Светим Савом.

Нагласио је да се види да је Свети краљ Владислав био Божији човјек и по томе што се лако повукао са власти када је било јасно да његов млађи брат може више да учини за државу, јер су такве биле прилике. Након повлачења са власти живио је у побожности, молитви, посту, угађајући Господу, чинећи и даље за свој народ све што је могао учинити, помажући своме млађем брату краљу Урошу, ктитору манастира Сопћана.

“Дакле није му власт била најважнија, најважније му је било да угоди Господу, да смјести Бога живог у своје срце, да му Он буде живот, да Њиме дјелује, да се с Њиме сједињује и да тако Богу угађа. Зато његов лик, и као ктитора и као Божијег угодника, свијетли нама свима, а манастир Милешева који је он подигао, носи дубоко памћење. Овај манастир је симбол не само нашега памћења историје, него и стварања и блиставе културе, коју смо

имали у средњем вијеку, али смо ту културу унапријеђивали, чак и у турско доба, па је овдје била и чувена милешевска штампарија. Све то што су касније радили овдје монаси, прегаоци и народни прваци, све је то био дух Немањића”, рекао је Митрополит црногорско-приморски, додавши да тога духа градитељског и стваралачког, пожртвовања има и дан данас у нашем народу.

Високопреосвећени Митрополит је указао на то да иако је ова светиња много страдала, ово што је остало показује да смо народ културе, духовности, народ који је стварао и када је била слобода и када смо живјели у слави и богатству, и када смо живјели сиромашно у ропству. Али се никада нисмо покорили, ни предали него смо пјевали о слободи, о Косову, чували сјећања, и хвала Богу ослободили се:

“Имамо и дан данас доста тешкоћа. Наш владика Теодосије носи велики крст и трпи и страда заједно са српским народом на КиМ, чувајући светиње, али очигледно и Бог милује Косову и Метохију, и владику и свештенство, и монаштво и вјерни народ.”

Нагласио је да је ружно кад поједини говоре да нема више народа на КиМ и поручио да га има, хвала Богу.

“Имамо светиње, имамо још доста вјернога народа који је остао, нећемо се пребројавати, али докле су тамо наше светиње, докле оне поју, и докле народ у њих долази живо је Косово и Метохија. И сви ми када одемо да се поклонимо светињама на КиМ, да одслужимо службу, да се видимо са нашим распетим народом, са омладином, са дјецом. Сви се ми охрабriamo њиховом вјером, храброшћу и трпељивошћу, али оптимизмом животним”, казао је и изнио запажање блаженопочившег владике Атанасија (Јевтића) да ћемо на Косову и Метохији ријетко срести депресивног човјека, док је по градовима сваки трећи депресиван.

На крају свог архипастирског слова Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије је честитао славу Преосвећеном владици Атанасију, игуманији и сестрама ове свете обитељи, народу, наглашавајући да ова велика и славна задужбина обједињује наш народ са свих крајева:

“Ко год дође у манастир Милешеву осјећа се повлашћеним, посебно ми данас који смо се овдје сабрали на ктиторску славу, да се поклонимо и гробу Св. Саве и гробу Св. краља Владислава. Да се надахнемо духом Немањића и да се

оплеменимо љепотом и светињом манастира Милешење. Нека буде срећан празник, ктиторска слава, нашем владици много снаге и полета, да обнавља народ духовно.”

и конак, а
ави.

mitropolija.com